

Erd?szélén

2009 május 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 1

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az erdô szélén áll egy ház, a hozzátartozó külsôségekkel, két udvar, konyhakert, gazdasági épületek, miegymás. Az erdész lakik benne családjával meg rengeteg viszállyal.

Az erdőben haramiák, a távolabbi, nyílt vidéken nagyvadasz, olyan, mint a világ annyi más nagyvadassza: lárma, zsúfoltság, havi fix fizetés a jobbaknak.

Az erdőszéli ügyeskezek diszkrétben kezelni gond-jaikat, de ez nem mindig sikerül, így aztán megtudtam egyet-mást.
Alföldlag, ezt egy családlátogató tudtam, akivel régi barátság köti össze, valamikor régen, ami-kor az erdei haramiák fénykorukat élték, szóval szemtte még a városban is voltak nagyhatal-mú cinkosaik, egy stílelt éjszakán rátámadtak az addig kóztiszteletben álló erdész házára. Elso-rzini is nehéz a borzalmakat, amiket elkövettek. Az öreg erdész egy darabig védekezett, de mikor sebet kapott, elvették a fegyverét, és behajlították a kútba. Az összes nőt, tíz év felett, kint az udvaron a többiek szemeláttára megerőszakolták. Volt a családban vagy nyolc gyer-mek, különböző korúak, ezeket és az anyát egyébreként az udvaron, és ott… Csak az asszony apjának sikerült kijutnia, 6 futott segítségért a városba, nem akart elmenni, de a többiek kö-nyörögtek, és belátta, hogy ügyesen tudná felkerni a harcot a tűzerővel, így hát ment, és meg-próbált segítséget hozni. Sajnos a városban nemigen hítték neki, legalábbis azok nem, akik tehették volna valamit. Aztán az első éjszaka után, mivel a rablóknak bázisra volt szükségük, elkezdtek berendezkedni. A családlagokat elkűlönítve bezárták a különböző helyiségekbe, és nem adtak enni–inni, csak annak, aki kezet csókolt a rablóvezérnek. Ez a vezér-kénzték, mivel másnol akadt halaszthatatlan rabolnivalója, elbocsátotta emberei közül azt, akit legkínálóbb tu-dott nélkülözni, egy anatlabéla, gyilkos időzött, és beállította az erdész ruháiba. Megparan-csolta, hogy tartson rendet, úgy, hogy bármilor, ha szükségen, itt szállást találjon magának, és még néhány emberét hátrahagyva elment.
Telt-múlt az idő, és a végletekig elgyötört családlagokat lassan kiengedték a bezárt szobák-ból. Persze csak azt, aki apának szólította a maskara álarcban, és azokat is legleljebb az ud-varra. Közben az „apa" megtanult kitesel-villával enni, valamelyest belejött a szerepébe, és mivel élni csak kellett, hát ez az imbecil zsiványgazdálkodni kezdett. De hogyan! Megparan-csolta, hogy a Gyilmántos-dűlőben, ahol azelőtt emeletes korfoi termett, birkákat legelteose-nek, és bent az erdőben termeljék a sárgarépát. A fűk szűkés-fontak, a tányok szárnótlak, csoda, hogy nem halt éhen rabló és tűzoz egyaránt. Samponi ismeretlen a szegény fogtyok szok nem tudtak egymásnal válteni, és ahogy telt az idő, elkezdtek megbingedni, meghalni. Édesa-nya után a hűlye mú-aya is fölé alá kerűl, és helyükret átvették a rablók hatalmába. A kicsik pedig hétvíve, már egészen természetesnek találák állapotukat. Kivéve azt a kettőt, aki be-szélt még nagyapjaként! Mert az öreg, ha már segítséget nem kapott, hát egy ízben, sötét éjsza-kán, kijátszva a részegi őrűket, betajtózott a házba. Sikerült két gyerekkel beszűrnie, a harmadikat pedig elvitte magával, hogy jobb sűlőben tanúja legyen a szörnyűségeknek. Mielőtt el-menekűlt volna, még elmondta, hová óata el a családi iratokat, aztán futott az éjsötét, de saj-nos hamarosan meghalt a városi kórház elhelyűjtőben.
Elkövetkezett az az idő, hogy a rablók hatalma meggyengűlt. Már minden szándéka vehető birtokol kínálkoztak, a városba pedig nem tudtak bejutni, mert azt hadtervg védelmezte. A hász kötcil lehanetlik lassan elűznedestek, csak az ügyelotes állapa marasít. Egyszer hazajött a nagy-papa által kimentett fiú, és ekkor kezdődtek a viták. Mert ez a fickó mindenbe beleszólt. Hol azt állította, hogy a birkalegelőn zöldséget kéne termeszteni, hol meg megkérdezte, hogy a traktort a férfiak vezetik más onszágokban, itt miért nem? Aztán mikor arra vetemedett, hogy kétes emlékei és holmi gyarcús eredetű sárga papírok miat apát megvádolja, végképp betelt a pohár. Még hogy apu nem is a mi apánk? Egyáltalán, te ki vagy, támadtak rá testvérei, és el akarták kergetni. Ekkor jött a meglepetés, mert kiderült, hogy a négy élő testvérből kettő mé-gincsek a betolakodó párjától fogva. Azóta dúl a vita. Ketten fenyegetőznek, hogy ha nem lesz rend, üzennek a –na nem a rablóknak, hanem az igazságon kívi bácsinak- és akkor lesz hadó-elhadó, második kettő gyűlölő ölet, hogy Iván bácsi régen meghalt, különben is, hotmi Iván bácsik nélkül is van élet, sőt úgy

sokkal jobb. Most itt tartanak, és közben elfelejtenek gyere-keket csinálni, úgyhogy hamarosan mind meghalnak. Rokonaik nincsenek, a szomszédok már osztozkodnak a birtokon. Na most mond meg, ki halott már ilyet?

Pogány István

Szerz? a Flag Polgári M?helly tagja

Ajánló